

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติของ สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการปฏิบัติงาน บรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ และการพัฒนาคุณภาพการบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติของบุคลากรและอาสาสมัครของสำนักงาน บรรเทาทุกข์ฯ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ บุคลากรและอาสาสมัครของสำนักงานบรรเทาทุกข์และ ประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย รวม 166 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วยค่า t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-45 ปี สถานภาพโสด จบ การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง ลักษณะงานที่ทำเป็นงานธุรการ มีประสบการณ์ใน การทำงาน 1-5 ปี เคยปฏิบัติงานอาสาสมัครให้บริการ และรับรู้ข่าวงานอาสาสมัครจากวิทยุและ โทรทัศน์ ด้านลักษณะการปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการ ปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ในระยะฉุกเฉินขณะเกิดภัยมากที่สุด โดยเฉพาะด้านการติดตามการ เคลื่อนไหวจากรายงานข่าวตลอดเวลา และการมีความสามารถในการปฏิบัติงานเร่งด่วน เช่น การ ประชุมพยาบาลเบื้องต้น ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์อยู่ในระดับปาน กลาง โดยเฉพาะ การบริหารจัดการภัยพิบัติ ซึ่งพบว่า บุคลากรในภาครัฐ เอกชน มูลนิธิ และ อาสาสมัครขาดการวางแผนในการจัดการเกี่ยวกับภัยพิบัติร่วมกัน ด้านการพัฒนาคุณภาพการ บรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ พบว่า อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ในประเด็นเกี่ยวกับความรวดเร็วของ การให้บริการ และ การจัดทำเอกสารและคู่มือการปฏิบัติงาน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากร และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาสาสมัคร ในด้านลักษณะการ ปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ ผู้ประสบภัยพิบัติ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการพัฒนาคุณภาพการบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา สภากาชาดไทยควรมีการกำหนดนโยบาย ด้านการเข้าถึง ภัยพิบัติอย่างรวดเร็ว และควรกำหนดนโยบายการมีส่วนร่วมในการจัดการภัยพิบัติระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนที่ได้รับผลกระทบ สนับสนุนให้ผู้ประสบภัยเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการกับ ปัญหา โดยใช้แนวคิดการใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community base management) และ ควรมี เครื่องช่วยในการปฏิบัติงาน

The thesis entitled "Quality Improvement in Disaster relief at Relief and Community Health Bureau : The Thai red cross society" is aims to learn more on the attempt of Relief and Community Health of Bureau to carry out the quality of disaster relief service, its obstacles and the guidelines toward sustainable quality improvement. The samples are 166 of Relief and Community Health Bureau workers and the volunteer to complete the questionnaires. The statistic used for analysis in this study consist of percentage mean and standard deviation. T-test was used for differential testing of mean.

The result of the studies are as follow ; most of the population samples were female, the largest age groups were 41-45 years old, status single, to work as employee administration, had experience 1-5 years to carry out as service volunteer, and perception news by radio and television. The three aspects of study show the most carry out of disaster relief service is Disaster responding, the obstacles is moderate, the guidelines toward sustainable quality improvement is borderline high. The result between Relief and Community Health Bureau workers and the volunteer in disaster relief service significantly compared 0.05, the obstacles are not significantly compared 0.05, and the guidelines toward sustainable quality improvement are not significantly compared 0.05.

The recommendations concluded from this study are ; to focus on rapidly disaster approach, the coordination between government organization private organization other NGOs and the affected people within the scope of community base management and social net work.